

กวีนิพนธ์เรื่อง “ความรัก” จากหนังสืออยากจะบอกว่ารักสักเท่าฟ้า
ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ หน้า 39 – 42

ความรัก

ความรักไม่ต้องการแค้นเดียว
ความรักไม่ต้องมีเวลาใด
ความรักไม่ต้องมีข้อวิจารณ์
ความรักไม่ต้องให้ใครตราตี
ความรักไม่ต้องรอข้อพิสูจน์
ความรักไม่ต้องการสิ่งตอบแทน
ความรักไม่ต้องการการเป็นต่อ
ความรักไม่ต้องย่ำความมีจน
ความรักคือหัวใจให้แก่กัน
ความรักคือศรัทธาสามิภักดิ์
ความรักคือนิยายไร้นิยาม
ความรักคือหมอกควันอันบางเบา
ความรักคือสำเนียงเสียงปลอบลูก
ความรักคือเสน่ห์หาสารพัน
ความรักคือศิลปะของหัวใจ
ความรักคือการให้ไม่หมายรู้

ความรักไม่ต้องเกี่ยวกับวันไหน
ความรักไม่ต้องใช้ให้ใครชี้
ความรักไม่ต้องการการกตัญญู
ความรักไม่ต้องมีเส้นพรมแดน
ความรักไม่ต้องพูดตามแบบแผน
ความรักไม่ต้องแค้นหัวในคน
ความรักไม่ต้องรอขอเหตุผล
ความรักไม่ต้องทนที่จะรัก
ความรักคือนิรันดรมันสมัค
ความรักคือประจักษ์ในใจเรา
ความรักคือความงามใช่ความเหงา
ความรักคือการเฝ้าเข้าใจกัน
ความรักคือความทุกข์และสุขสันต์
ความรักคือความฝันอันตราตรู
ความรักคือสายใยโยงใยอยู่
ความรักคือใจผู้รู้ค่ารัก

จากเรื่อง “ความรัก” แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและทัศนคติของผู้เขียนเกี่ยวกับความงามและค่าของความรัก ซึ่งผู้เขียนสรุปความหมายของความรักคือ การให้ ตรงกับความหมายในพุทธศาสนาว่า ทาน ตรงกับพุทธศาสนสุภาษิตว่า ทท° มิตุตานิ คน ฤติ แปลว่า ผู้ให้ย่อมผูกมิตรไว้ได้ ดังนั้น มนุษย์เป็นผู้ ที่ได้รับการสั่งสอนดีแล้ว ควรรู้จักให้ ให้อภัย ให้น้ำใจ ให้ความรักความเมตตาต่อผู้ที่ด้อยกว่า โลกจะมีความสุข